

මුද්‍රපාණ ජාතකය

තවද අනේකේශ්වරවු සර්වඥයන් වහන්සේ ජේතවනාරාමයෙහි වැඩ වසන සමයෙහි ස්ත්‍රියක් කෙරේ පිළිබඳ සිත් ඇති භික්ෂූන් කෙණෙකුන් වහන්සේ අරභයා මේ ජාතකය දක්වන ලද.

ඒ කෙසේද යත්

එක් ස්ත්‍රියක් කෙරේ පිළිබඳ සිත් ඇති භික්ෂූන් කෙණෙකුන් වහන්සේට සර්වඥයන් වහන්සේ දක්වන්නා මහණ තා ස්ත්‍රීන් කෙරේ පිළිබඳව ස්ත්‍රීන් රැකගත එද්දී පෙර දෙමාපියන් විසින් රැකගතනුහුණු ස්ත්‍රීහුයයි වදාරා ඒ කෙසේදැයි ආරාධිත වූ සර්වඥයන් වහන්සේ ඉකුත් වත් දක්වා වදාළ සේක.

යටගිය දවස බරණැස් නුවර බ්‍රහ්මදත්ත නම් රජ්ජරුකෙණෙකුන් රාජ්ජය කරණ සමයෙහි බෝධිසත්වයෝ ඒ රජ්ජරුවන්ට පුත්ව ඉපිද වැඩිවිය පැමිණ යුවරජ තනතුරෙහි සිට රජ්ජරුවන් ඇවෑමෙන් රාජ්ජයට පැමිණ දුවනි කෙනෙකුන් හා බැනනුකෙනෙක් ඇත්තා. ඒ රාජ කුමාරවරු දෙන්නම රජගෙයි වැඩෙන්නාහ. උන්දෙන්නම උනුන්කෙරේ පිළිබඳ සිත් ඇත්තාහ. රජ්ජරුවෝ එක්දවසක් අමාත්‍යයන් කැඳවා කියන්නාහු මාගේ බැනන්ට මාගේ දුවනියන් පාවාදී රාජ්ජය දෙමීමැයි කියා නැවත කියන්නාහු එසේ නොවෙයි මාගේ බැනනුවන්ට අනික් රාජ කුමාරිකාවක් පාවාදෙමි මාගේ දුවනියනුත් වෙන රාජ කුමාරයෙකුට පාවාදෙමි. එසේ කළ මට බොහෝ සහායවන්නේ යයි කියා තමන්ගේ බැනා රාජ කුමාරයන්ට වෙනරජගෙවල් නන්වා රාජාගනයෙන් වෙන් කළහ. ඒ කුමාරයෝත් එකියන කුමාරිකාව කෙරේ පිළිබඳ සිත් ඇතිව ඒ කුමාරිකාවගේ කිරිව ව දෑක කියන්නාහු කුමාරිකාව රජගෙන් පිටත් කොටගත්ට උවමැනව, ඊට මට උපායෙක් කිය මැනවයි කිහ. එවිට කිරිමව් කියන්නී මාගේ කුමාරිකාවන් වහන්සේ විවාරා අභිප්‍රාය දෑන වදාළ දෙයක් කියමි කියා රජ කුමාරියන් සමීපයට ගොස් දුවනියෙහි ඉස උකුණන් අරිමිකියා තුමු උස්පුටුවේ හිඳ කුමාරිකාවන් මිටිඅස්නෙක හිඳුවා තමා දෙකලවයෙන් හියමැඩ ගෙන හිඳ උකුණන් අරිනා ආකාරයෙන් ඉස නියක් ඇනලුව එවිට මෙකියන කුමාරිකා රාජකුමාරයන් වහන්සේ මා එපිට කොට ගන්නා නියා මෑ අත කියා එවුනියාවේදැයි සිතා ගාථාවක් සඟවා කියා යව්ව. ඒ රාජ කුමාරයන් එපවත් දෑන ඒ නියාවට සන්ධිකාරවූ මහත් වර්ෂා කාලයක අත මොළක ඇති එක් පුරුෂයෙකුන් ඇරගෙන කම්පස් ඇතෙකුන් ඇරගෙන රජ්ජරුවන්ගේ පාත මාළ සමීපයෙහි ඇතා සිටුවා වැස්සේ තෙමි තෙමි සිටියාහ. ඒ වෙලාවට රජ්ජරුවන් වහන්සේත් තමන් වහන්සේගේ රාජකුමාරිකාවට රැකවල් පිණිස තමන්වහන්සේගේ යානාගාවා කුරු ඇඳක් ලා වැදහෝනාහැටියේ සලස්වා රකිනාසේක. එකියන කුමාරිකා එදවස් එකියන රාජකුමාරයෝත් අද එකි සිතා පියානන් වහන්සේට කියන්නාහු පියානන් වහන්ස මා අද නාන්ට උවමැනවයි කිහ. එවිට රජ්ජරුවෝ යහපත දුවනියෙහි නාවයි කිය දුවනියන් වඩාගෙනගොස් සිව්මැදුරුකවුඑවෙන් පිටත සිටුවා එක් අතක් අල් වාගෙන නාවයි කිහ. ඒ වෙලෙහි එකියන කුමාරිකාත් රාජ කුමාරයන්ගේ ඇඟ අල්වා රාජ කුමාරයන් විසින් ඒ අතතිබූ ආහරණ එකියන ලද්දාවූ අතවැස්සා අත ලා ඒ අත රාජ කුමාරිකාවෝ පියානන් අටත දී තමන්ගේ අත්දෙකම ගලවා ගෙන අනික් අතතුබූ ආහරණ ඔහු අනික් අතලා තුමු ගොසින් ඇතුපිටට නැගී ගියාහ. රජ්ජරුවෝත් අතවැස්සා වඩාගෙන තමන් දුවනැයි සිතා වඩාගෙන තමන් දුවනැයි සිතා වඩාගෙන ගොස් ගෙයිලා සැතපෙවයි කියා තුමු වැදහෙව නිඳුහ. රජ්ජරුවෝත් උදැසන නැගී සිට එකියන පුරුෂයා දෑක මේ කින්දැයි විවාරා උඟ විසින් ඒ තත්වය කියන්නා රජ්ජරුවෝ විස්මව කියන්නාහු මුත්සේවූ බාලදරුවන් පවා මා වැනි පියෙකු අත අල්වා සිටියදී මාගේ අත උපායෙන් ගලවාගෙන ඇතුපිටට නැගී ගිය ය. මුත් මෙසේ කල සෙස්සන් තමා කියනුම කින්දැයි කියා එසේ හෙයින් ස්ත්‍රීන්නම් රැකගත නොහැක්කේමයි කියා තමන්ගේ දුවනියන්ට බොහෝ මගුල්කොට බැණනුවන්ට සරණපාදීත් තමන් යුවරජුතනතුරෙහි පිහිටුවූහ එකියන යුවරජ්ජරුවෝත් රජ්ජරුවන්ගේ ආයාමෙන් රාජ්ජයට පැමිණ දෑහැමින් සෙමෙන් රාජ්‍ය පාලනය කොට කම්බු පරිද්දෙන් මිය පරලොව ගියහ වදාරා මේ මුද්‍රපාණ ජාතකය නිමවා වදාළ සේකි. එසමයෙහි රජව උපන්නෙමි බුදු මමමයි වදාළ සේක.